

ved Forordningen af 17de April 1816, særlig, at Skatten kom til at hvile paa det mindre Haandværk. Ved Forordningen af 1802 ere fritagne for Bygningsafgift de Bygninger paa Landet, hvis Assurancesum ikke naar op over 1,000 Kr., og de Bygninger i Byerne, hvis Assurancesum ikke er over 1,400 Kr., men naar Assurancesummen gaar derover, skal der svares Bygningsafgift pr. Kvadratalen efter Assurancesummen. Afgiften er sat i 7 forskellige Takster, fra 1,000 til 8,000 Kr. med forskellige Stigninger, i Begyndelsen med et Par Hundrede Kroner, og naar man naar til 2,000 Kr., saa stiger det med 2,000 Kr. indtil 8,000 Kr., og hver Gang med $\frac{1}{2}$ Øre pr. Kvadratalen. Man ser derved, at ude paa Landet komme 2 Klasser til at svare Bygningsafgift, som ikke svare den i Byerne, hvor Afgiften først begynder med 1,400 Kr., og derved trykker Skatten forholdsvis haardere paa det mindre Haandværk paa Landet. Som bekendt er der foruden de Bestemmelser, jeg har nævnt, Bestemmelser, hvorved visse Kvadratalen Fladeindhold ere fri for Bygningsafgift, paa Landet 130 □ Alen, i Byerne 120, i Kjøbenhavn 90.

Det lille Forslag, der her ligger for, gaar ud paa at fritage de Værksteder for Afgift, hvor Haandværkeren enten arbejder alene eller kun med Hustruens og umyndige Børns Hjælp. Det er naturligvis kun et ringe Indgreb i den nu bestaaende Lovgivning om Bygningsafgift, men det hjælper dog fra den Ende, hvor man skulde begynde at hjælpe, nemlig der, hvor Skatten trykker haardest. Værkstederne ere desuden meget forskellige efter det, de skulle benyttes til. Træerhvervene skulle have stor Værkstedspads, Urmagere og Skræddere f. Eks. kun ringe Plads, og derved kommer Afgiften til at staa i Forhold til Værkstedets Rumfang. Dertil kommer, at naar disse Haandværkere blive gamle og mindre arbejdstføre, maa de tidt holde op med deres Haandværk, fordi det da ikke kan betale sig for dem at drive Haandværket, naar de skulle betale denne Bygningsafgift. De trænges ogsaa mere og mere af Storindustrien, saa at Kampen for Tilværelsen bliver haardere og haardere for vore Haandværkere paa Landet. De have derfor Gang efter Gang indsendt Andragende til Rigsdagen om, at der maa ske Forandring i Bygningsafgiften. Det sidste Andragende, der var inde, var et fra Samlingen 1896—97. Haandværksstanden paa Landet er ikke saa lille, ved sidste Folketælling var der 52,000 Hoved-

personer, det er altsaa et ganske betydeligt Antal, som bliver ramt af denne Skat. Med Hensyn til de 130 Kvadratalen, der ere fritagne, er der den Fordel ved dette Forslag, at medens de efter den nuværende Lovgivning maa betale Bygningsafgift, naar de have et Værksted inden for disse 130 Kvadratalen, ville de, hvis dette Forslag vedtages, slippe fri derfor, og derved fremkommer der altsaa en Lempelse for dem.

Jeg tillod mig i Fjor, da vi havde dette Lovforslag til Behandling, at fremkomme med en Opfordring til den højtærede Finansminister om at tage under Overvejelse et Forslag til Revision af hele den nuværende Lovgivning om Bygningsafgiften. Den højtærede Finansminister svarede i Fjor, at han ikke turde indlade sig paa at fremkomme med et saadant Forslag, og han troede i det hele taget ikke, at Tidspunktet vilde være heldigt valgt. Jeg ved nu ikke, om den højtærede Finansminister staar paa samme Standpunkt i Aar, men skulde det være Tilfældet, vil jeg tillade mig at gentage min Opfordring i en noget anden Form. Helst saa jeg, at hele Bygningsafgiften blev tagen op til Revision af den højtærede Finansminister, men jeg ser jo godt, at det er et meget kildent Punkt for Ministeren, idet disse gamle, uretfærdige Skatter ere meget vanskelige at røre ved, uden at der derved bliver en Nedgang i Indtægterne for Statskassen. Imidlertid ser jeg ikke rettere, end at man godt kan faa en Omlægning af Bygningsafgiften, uden at det i mindste Maade behøver at føre til en Nedgang i Statskassens Indtægter, ja, jeg kan endogsaa gaa saa vidt at sige, at jeg tror, at man kan komme til langt mere retfærdig Ordning og endda faa en større Indtægt i Statskassen af Bygningsafgiften. Der er 3 Punkter vedrørende Bygningsafgiften, som jeg vil opfordre den højtærede Finansminister til at tage under velvillig Overvejelse og derved mulig finde en Vej til at komme bort fra nogle af de værste Ulemper. For det første bør der foregaa en Forandring i Satserne, dernæst bør de Bygninger, som ikke ere afgiftspligtige, men som blive regnede med i Assurancesummen, og af hvilke der dermed indirekte bliver svaret Skat, fritages ved Assurancesummens Beregning. Endelig bør de Haandværkere, som have Jordbrug, af hvilket de have Indtægt, være fritagne for Bygningsafgift. Hidtil har det været saaledes, at de skulle have mindst Halvdelen af deres Indtægt ved Jordbrug, inden de blive fritagne for Bygningsafgift. Ved